

styrrende udstråling af radiobølger fra visse elektriske højfrekvensanlæg.

Loven er nødvendiggjort af den stærke udvikling inden for radio- og fjernsynsområdet. Den tilsigter at give generelle bestemmelser for, i hvilket omfang der skal træffes foranstaltninger til forebyggelse eller afhjælpning af forstyrrelser fra elektriske apparater og anlæg, herunder forbrændingsmotorers tændingsanlæg, og hvem der i givet fald skal afholde udgifterne hertil. Loven omfatter alene sådanne elektriske anlæg, hvor den forstyrrende udstråling er et utilsigtet biprodukt, idet regulære sendestationer omfattes af andre lovbestemmelser.

Loven er en rammelov, som ikke indeholder tekniske detaljer. Ifølge dens bestemmelser skal et særligt nævn udarbejde de tekniske specifikationer, som tænkes krævet opfyldt af elektrisk materiel af forskellig art for at hindre forstyrrelser i at opstå. Sådanne forebyggende foranstaltninger har der ikke i den hidtidige lovgivning været hjemmel til at kræve gennemført. *Radiostøjnævnet* vil efter loven få en sådan sammensætning, at der skulle kunne sikres en passende balance mellem på den ene side ønskerne om den størst mulige støjfrihed og på den anden side den interesse, som fabrikanter og brugere af elektrisk materiel naturligvis må have i, at de støjdæmpende foranstaltninger fordyrer varerne mindst muligt.

Konstateres der forstyrrelser fra et elektrisk anlæg eller apparat, som ikke opfylder de for sådanne anlæg eller apparater fastsatte bestemmelser, giver loven hjemmel for forskellige former for indskriden fra myndighedernes side. I særlige tilfælde, hvor radiotjenesten, der forstyrres, er samfundsvigtig, kan der ved servitutpålæg gennem ekspropriation gennemføres forbud mod anvendelsen af visse elektriske apparater samt opførelse af bygninger el. lign. inden for et afgrænset geografisk område. Hvor livsvigtig eller særlig samfundsvigtig radiotjeneste forstyrres, kan det kræves, at driften af det forstyrrende anlæg standses øjeblikkeligt.

Loven træder i kraft den 1. januar 1964, dog kan de bestemmelser, der i henhold til loven ved bekendtgørelse fastsættes om køretøjers tændingsanlæg, tidligst træde i kraft 1 år